

Tamás István versei:

Barkák

bundájába
bújtatom kedvem
úgy viszem hozzád
És elvezetlek habzó utcák mellett
a liget fáihoz
hol nem lehet
csizmában menetelni
Egy szirmot kapsz
mit hajadba kell majd tűznöd
És megtaláljuk mire
vigyáznunk kellett volna akkor
Vard meg a hajnalt
hogy frissen indulhassunk

A jégvirágról

daloltam neked,
hóprémbe bújt, meleg városokról,
forró teáról,
ha, majd korán kell kelniünk.
S jóízű nyárról
daloltam neked,
míg elvágott Vasszer logikából
— mert tetszett neki szemed —
s míg Tomidat senki sem szerette
az akadémián.

S most
Dalolok neked
modern bútorokról,
mit részletre is adnak.
Dalolok neked gondtalan napokról . . .
Dalolok neked,
dalolok, dalolok.
S a havi ezerből csak
néhány mázsa diószenre telik
S szombatoként
moziba is megyünk.